

Hāgas 1970.gada 18.martā

Konvencija par pierādījumu pieprasīšanu ārvalstīs civilajos un komerciālajos jautājumos

Valstis, kas paraksta šo Konvenciju,

Vēloties atvieglot Lūgumu vēstuļu nosūtīšanu un to izpildi, kā arī veicināt dažādu metožu piemērošanu, ko valstis lieto šim nolūkam,

Vēloties uzlabot savstarpēju juridisku sadarbību civilajos un komerciālajos jautājumos,

Lai to izpildītu, ir nolēmušas noslēgt Konvenciju, un ir vienojušās par sekojošiem noteikumiem.

1. Nodaļa - Lūgumu vēstules

1. pants

Civilajos vai komerciālajos jautājumos līgumslēdzējvalsts tiesas institūcijas, saskaņā ar šīs valsts likumā paredzētajiem noteikumiem, var lūgt kompetentu citas līgumslēdzējas valsts institūciju, izmantojot Lūguma vēstuli, lai iegūtu pierādījumus vai izpildītu kādu citu juridisku darbību.

Vēstuli nevar izmantot, lai iegūtu pierādījumus, kas nav domāti jau iesākta vai paredzēta tiesas procesa vajadzībām.

Termins "cita juridiska darbība" neietver juridisko dokumentu izmantošanu vai jebkuru citu procesu, ar kuru spriedums vai rīkojums tiek izpildīts, vai rīkojumu par pagaidu vai drošības pasākumiem.

2. pants

Līgumslēdzēja valsts izveido Centrālo institūciju, kas apņemas saņemt Lūgumu vēstules no tiesu institūcijām citās līgumslēdzējās valstīs un nosūtīt vēstules kompetentai institūcijai šo lūgumu izpildei. Katra valsts organizēs Centrālo institūciju saskaņā ar šīs valsts nacionālajiem likumiem.

Vēstules tiks sūtītas izpildvalsts Centrālajai institūcijai tieši, bez nosūtīšanas caur jebkuru citu šīs valsts institūciju.

3. pants

Lūguma vēstulē jāuzrāda:

- a) institūciju, kas lūdz šīs vēstules izpildi, un institūciju, kas ir lūgta to izpildīt, ja tas ir zināms lūgumu izteikušajai valstij,
- b) uzvārdus un adreses pusēm tiesas procesā un to pārstāvjiem, ja tādi ir,
- c) procesa, kam tiek prasīti pierādījumi, būtību, sniedzot visu nepieciešamo informāciju attiecībā uz to,
- d) pierādījumus, kas ir jāiegūst vai citas juridiskas darbības, kas ir jāizpilda.

Kur nepieciešams, vēstulē cita starpā ir jānorāda:

- e) to personu uzvārdus un adreses, kas tiks pakļautas izmeklēšanai,
- f) jautājumus, kas jāuzdod personām, kas tiks pakļautas izmeklēšanai, kā arī šo jautājumu būtības izklāstu,
- g) dokumentus un citu īpašumu (nekustamo vai personisko), kas tiks apskatīts,
- h) prasības par to, ka pierādījumi tiek sniegti pret parakstu, vai par to, ka ir jāizmanto kāda cita īpaša forma,

j) jebkuru speciālo metodi vai procedūru, kas jāizmanto, pamatojoties uz 9. pantu. Vēstulē var arī tikt minēta informācija, kas nepieciešama 11. panta piemērošanai. Nekāda legalizācija vai citas formalitātes netiek prasītas.

4. pants

Lūguma vēstulei ir jābūt tādā valodā, kā prasa institūcija, kurai šī vēstule ir jāizpilda, vai arī ir jābūt pievienotam tulkojumam šajā valodā.

Tomēr līgumslēdzējai valstij ir jāpieņem vēstule arī angļu vai franču valodā vai tulkojumus kādā no šīm valodām, izņemot gadījumus, kad valsts ir izteikusi iebildumus saskaņā ar 33. pantu.

Līgumslēdzēja valsts, kam ir vairāk nekā viena oficiālā valoda un kas nevar, pamatojoties uz nacionālo likumdošanu, pieņemt vienā no šīm valodām attiecībā uz visu tās teritoriju, savā paziņojumā ir jānorāda valoda, kādā jābūt vēstulei vai tās tulkojumam atsevišķās valsts teritorijas daļās. Gadījumā, ja šie Konvencijas noteikumi netiek ievēroti bez tiesiska iemesla, tulkojuma maksa par prasīto valodu ir jāmaksā valstij, kas dokumentu sastādījusi.

Līgumslēdzēja valsts var paziņot par noteiktu valodu vai valodām, citām nekā tām, kas minētas iepriekšējos paragrāfos, kurās vēstule var tikt nosūtīta Centrālajai institūcijai.

Jebkurš tulkojums, kas ir pievienots vēstulei, ir jāapliecina kā pareizs, ko izdara diplomātiskās vai konsulārās amatpersonas vai zvērināts tulks, vai kāda cita persona, kas ir pilnvarota veikt šādus kādā no valstīm.

5. pants

Ja Centrālā institūcija uzskata, ka lūgums neatbilst šīs Konvencijas noteikumiem, tai ir nekavējoties jāinformē valsts institūcija, kas ir nosūtījusi Lūguma vēstuli, norādot iebildumus attiecībā uz šo lūgumu.

6. pants

Ja institūcija, kam ir nosūtīta Lūguma vēstule, nav kompetenta to izpildīt, vēstule nekavējoties jānosūta institūcijai tajā pašā valstī, kas ir kompetenta to izpildīt saskaņā ar šīs valsts likumiem.

7. pants

Ja institūcija, kas izsaka lūgumu, vēlas, tā ir jāinformē par tiesas procesa norises vietu un laiku, lai puses, kas ir ieinteresētas šajā procesā, un to pārstāvji varētu piedalīties. Šī informācija ir jānosūta tieši pusēm vai to pārstāvjiem, ja dokumenta sastādītājas valsts institūcija to prasa.

8. pants

Līgumslēdzēja valsts var paziņot, ka lūguma izteikušās līgumslēdzējas valsts institūcijas juridiskais personāls var piedalīties Lūguma vēstules izpildē.

Var tikt prasīts iepriekšējs pilnvarojums no kompetentas institūcijas, ko izveidojusi paziņojuma izteikusī valsts.

9. pants

Tiesas institūcija, kas izpilda Lūguma vēstuli, piemēro valsts nacionālo likumdošanu attiecībā uz metodēm un procedūru, kas jāizmanto.

Tomēr šī institūcija sekos lūguma izpildei, ko izteikusi attiecīgā institūcija, nolūkā nodrošināt speciālas metodes un procedūras ievērošanu, izņemot gadījumus, kad tas ir nesavienojami ar valsts nacionālo likumdošanu vai šo lūgumu ir neiespējams izpildīt valsts iekšējās prakses rezultātā vai procedūras, vai praktisku grūtību dēļ.

Lūguma vēstule ir jāizpilda ātri.

10. pants

Izpildot Lūguma vēstuli, institūcija, kurai šis lūgums ir adresēts, attiecībā uz dažādām instancēm var piemērot atbilstošus piespiedu līdzekļus, bet valsts iekšējos tiesas procesos tā var piemērot šos piespiedu līdzekļus tādā apjomā, kā tas ir noteikts šīs valsts nacionālajā likumdošanā par valsts institūciju izdoto rīkojumu izpildi, vai arī pušu izteiktajos lūgumos paredzētajā apjomā.

11. pants

Izpildot Lūguma vēstuli persona, kas ir iesaistīta, var atteikties sniegt pierādījumus tik tālu, cik tai ir tiesības vai pienākumi atteikties dot pierādījumus

a) pamatojoties uz valsts, kurā lūgums tiek izpildīts, likumiem, vai

b) pamatojoties uz lūgumu izteikušās valsts likumiem un tām tiesībām vai pienākumiem, kas ir precizēti vēstulē, vai arī pēc tās puses, kurai lūgums ir adresēts, valsts iestādes prasības to šai valsts iestādei citādi apstiprinājusi lūgumu izteikušās valsts iestāde.

Līgumslēdzēja valsts var paziņot, ka papildus tā respektēs tiesības un pienākumus, ko nosaka citas valsts likumdošana un kas atšķiras no tiesībām un pienākumiem, kas pastāv Lūguma vēstules nosūtītājā valstī un izpildes valstī, tādā apjomā, kā noteikts šajā paziņojumā.

12. pants

Lūguma vēstules izpilde var tikt atteikta tikai tādā apjomā, ka -

a) izpildes valstī vēstules izpilde nesaskan ar šīs valsts tiesu sistēmas funkcijām; vai

b) valsts, kam lūgums adresēts, uzskata, ka izpildot šo lūgumu, tiks ierobežota tās suverenitāte vai radīti draudi tās drošībai.

Lūguma vēstules izpilde nevar tikt pilnībā atteikta pamatojoties tikai uz to, ka valsts nacionālā likumdošana prasa īpašu jurisdikciju konkrētajā jautājumā, vai arī pamatojoties uz to, ka šīs valsts nacionālā likumdošana neatzīst tiesības veikt jebkādas darbības šajā jautājumā.

13. pants

Lūgumu izpildes institūcijai ir jānosūta lūgumu izteikušajai valstij dokumenti, kas konstatē lūguma vēstules izpildes faktu, par tiem pašiem kanāliem, kādi tika izmantoti Lūguma vēstules nosūtīšanai.

Jebkurā gadījumā, ja vēstule netiek izpildīta pilnīgi vai arī tiek izpildīta tikai daļēji, lūgumu izteikusī valsts ir nekavējoties par to jāinformē, paziņojot neizpildes iemeslus.

14. pants

Lūguma vēstules izpilde nevar paaugstināt nodokļus vai jebkurus cita veida maksājumus.

Tomēr valstij, kas Lūguma vēstuli izpilda, ir tiesības prasīt lūgumu izteikušai valstij atlīdzināt maksājumus par ekspertu, tulku izmantošanu, kā arī maksājumus, kas radušies, izmantojot speciālu procedūru, ko prasījusi lūgumu izteikusī valsts, pamatojoties uz 9. panta 2. paragrāfu.

Lūguma izpildes institūcijai, kur likums nosaka pienākumu pusēm pašām nodrošināt pierādījumus, un kas nevar pati izpildīt lūgumu, var, saņemot piekrišanu no lūguma izteikušās valsts, iecelt personu, kas izpildīs šo lūgumu.

Lūdzot šo piekrišanu, lūguma izpildes institūcijai ir jānorāda aptuvenie maksājumi, kas varētu rasties, izmantojot šo procedūru.

Ja lūgumu izteikusī valsts dod piekrišanu, tai ir jāatlīdzina jebkuri maksājumi, kas radušies, bet bez šādas piekrišanas lūgumu izteikusī valsts nav atbildīga par maksājumu atlīdzināšanu.

2. nodaļa

Pierādījumu pieprasīšana, ko realizē diplomātiskās amatpersonas, konsulārās amatpersonas un pilnvarotās personas

15. pants

Civilajos vai komerciālajos jautājumos līgumslēdzēja valsts diplomātiskā amatpersona vai konsulārā amatpersona citas līgumslēdzēja valsts teritorijā vai teritorijā, kur šī persona realizē savas funkcijas, var pieprasīt pierādījumus, nelietojot piespiešanas metodes pret tās valsts pilsoņiem, ko šī persona pārstāv, lai sniegtu palīdzību iesāktā tiesas procesā valstī, kuru šī persona pārstāv.

Līgumslēdzēja valsts var paziņot, ka pierādījumus diplomātiskās vai konsulārās amatpersonas var pieprasīt tikai tad, ja ir šīs valsts izveidotas institūcijas izdota atļauja.

16. pants

Līgumslēdzējvalsts diplomātiskā amatpersona vai konsulārā amatpersona otras līgumslēdzējvalsts teritorijā, kurā šī persona realizē savas funkcijas, bez piespiedu līdzekļu piemērošanas, var pieprasīt pierādījumus no šīs valsts vai arī trešās valsts pilsoņiem, palīdzot jau iesāktā tiesas procesā valstī, kuru šī persona pārstāv, ja:

a) kompetenta institūcija, ko izveidojusi valsts, kura šī persona realizē savas funkcijas, ir devusi atļauju vai nu vispārīgi, vai arī atsevišķā lietā,

b) šī persona atbilst nosacījumiem, ko kompetenta institūcija ir noteikusi šajā atļaujā.

Līgumslēdzēja valsts var paziņot, ka pierādījumus var pieprasīt, pamatojoties uz šo pantu, bez iepriekšējas atļaujas.

17. pants

Civilajos vai komerciālajos jautājumos persona, kas ir iecelta kā pilnvarotā, var bez piespiedu līdzekļu piemērošanas pieprasīt pierādījumus līgumslēdzējā valstī, lai palīdzētu jau iesāktā tiesas procesā citā līgumslēdzējā valstī, ja

a) kompetenta institūcija, ko izveidojusi valsts, kurā ir jāizmanto pierādījums, ir devusi atļauju vai nu vispārīgi, vai arī atsevišķā lietā, un

b) šī persona atbilst nosacījumiem, ko kompetentā institūcija ir noteikusi šajā atļaujā.

Līgumslēdzēja valsts var paziņot, ka pierādījumus var pieprasīt pamatojoties uz šo pantu, bez kompetentās institūcijas iepriekšējas atļaujas.

18. pants

Līgumslēdzēja valsts var paziņot, ka diplomātiskās amatpersonas, konsulārās amatpersonas vai personas, kas ir pilnvarotas pieprasīt pierādījumus saskaņā ar 15., 16., 17. pantiem, var griezties pie šīs valsts izveidotām kompetentām institūcijām pēc nepieciešamās palīdzības, lai iegūtu pierādījumus piespiedu kārtā.

Paziņojums var saturēt tādus nosacījumus, ko paziņotāja valsts uzskata par piemērotiem.

Ja institūcija iesniedz iesniegumus, tā var izmantot jebkurus piespiedu līdzekļus, kas ir piemēroti un kas ir paredzēti likumā, lai tos izmantotu valsts iekšējos tiesas procesos.

19. pants

Kompetenta institūcija, dodot atļauju, kas minēta 15., 16. vai 17. pantos vai iesniedzot iesniegumu, kas minēts 18. pantā, var noteikt prasības, ko tā uzskata par nepieciešamām, tai skaitā arī attiecībā uz laiku un vietu pierādījumu pieprasīšanai. Līdzīgi tā var prasīt, lai tai tiktu paziņots pieņemams laika periods, datums un vieta pierādījumu pieprasīšanai; šādos gadījumos institūcijas pārstāvim ir tiesības būt klāt pierādījumu pieprasīšanā.

20. pants

Pieprasot pierādījumus saskaņā ar jebkuru šīs nodaļas pantu, personas, kas ir ieinteresētas šajā lietā, var būt likumīgi pārstāvētas.

21. pants

Ja diplomātiskai amatpersonai, konsulārai amatpersonai vai pilnvarotai personai ir piešķirtas tiesības saskaņā ar 15., 16. vai 17. pantiem pieprasīt pierādījumus

a) tās var pieprasīt visa veida pierādījumus, ja tas nav pretrunā ar tās valsts likumiem, kurā šie pierādījumi tiek pieprasīti, kā arī, ja tas nav pretrunā jebkurai atļaujai, kas piešķirta saskaņā ar iepriekšējiem pantiem, un šīm personām ir tiesības, ievērojot iepriekšminētos ierobežojumus, dot zvērestu vai sniegt apstiprinājumu,

b) lūgumam personām ierasties vai sniegt pierādījumus, izņemot gadījumus, ja saņēmējs ir valsts, kurā notiek darbība, pilsonis, ir jābūt tās valsts oficiālajā valodā, kurā šis pierādījums tiks pieprasīts, vai jābūt kopā ar tulkojumu šajā valodā,

c) lūgumam ir jāinformē persona, ka tā var būt likumīgi pārstāvēta, un valstij, kas nav izpildījusi paziņojumu saskaņā ar 18. pantu, šī persona ir jāinformē arī par to, ka tai nav piespiedu kārtā jāierodas un jāsniedz pierādījumi,

d) pierādījumi var tikt pieprasīti tādā veidā, kā nosaka likums, kuru piemēro tiesā, ja šāds veids nav aizliegts ar tās valsts likumu, kur pierādījums tiek pieprasīts,

e) persona, kurai lūdz sniegt pierādījumus, var lūgt tiesības un pienākumus atteikties sniegt pierādījumus, kā tas minēts 11. pantā.

22. pants

Tas fakts, ka mēģinājums pieprasīt pierādījumus saskaņā ar šajā nodaļā noteikto procedūru, ir bijis neveiksmīgs, jo persona ir atteikusies sniegt pierādījumus, neizslēdz iespēju lūgumu par pierādījumu pieprasīšanu izmantot saskaņā ar 1. nodaļas noteikumiem.

3. Nodaļa

Vispārējie noteikumi

23. pants

Līgumslēdzēja valsts var parakstīšanas, ratifikācijas vai pievienošanās laikā paziņot, ka tā neizpildīs Lūguma vēstules, kas izdotas nolūkā panākt pirmtiesas izmeklēšanas dokumentu atklāšanu, kas zināma vispārējo tiesību sistēmas valstīs.

24. pants

Līgumslēdzēja valsts var izveidot citas institūcijas papildus Centrālajai institūcijai, nosakot tās kompetences apjomu. Tomēr visos gadījumos Lūguma vēstule var tikt adresēta Centrālajai institūcijai.

Federālās valstis ir tiesīgas izveidot vairāk nekā vienu Centrālo institūciju.

25. pants

Līgumslēdzēja valsts, kam ir vairāk nekā viena tiesību sistēma, var izveidot institūciju vienai no šīm sistēmām, kam būs ekskluzīva kompetence izpildīt Lūguma vēstuli saskaņā ar šo Konvenciju.

26. pants

Līgumslēdzēja valsts, ja tai tiek prasīts šādi rīkoties saskaņā ar Konstitūcijā noteiktiem ierobežojumiem, var prasīt valstij, kura izsaka lūgumu, atlīdzību par maksājumiem un izdevumiem, kas nepieciešami Lūguma vēstules izpildei, lai piespiestu personu ierasties sniegt pierādījumus, un par jebkuru pierādījumu kopiju.

Ja valsts ir izteikusi prasību saskaņā ar iepriekšējo paragrāfu, jebkura cita līgumslēdzēja puse var prasīt no šīs valsts atlīdzību par līdzīgiem maksājumiem un izdevumiem.

27. pants

Šīs Konvencijas noteikumi nekādi neierobežos līgumslēdzēju valsti

a) izteikt paziņojumus, ka Lūguma vēstule var tikt nosūtīta tās juridiskajām institūcijām caur kanāliem atšķirīgiem no 2. pantā paredzētajiem,

b) ar nacionālo likumdošanu vai praksē pieļaut jebkuras darbības ar mazāk ierobežojošiem nosacījumiem, nekā tas ir noteikts šajā Konvencijā,

c) ar nacionālo likumdošanu vai praksē pieļaut pierādījumu pieprasīšanas metodes, kas ir atšķirīgas no Konvencijā noteiktajām.

28. pants

Šī Konvencija nekādi neierobežos vienošanos starp jebkurām divām vai vairākām līgumslēdzējām valstīm, ja šāda vienošanās ļauj ierobežot:

a) 2. panta noteikumus attiecībā uz metodēm Lūguma vēstules nosūtīšanai,

b) 4. panta noteikumus attiecībā uz valodu, kas var tikt lietota,

c) 8. panta noteikumus, attiecībā uz juridiskā personāla klātbūtni vēstuļu izpildē,

d) 11. panta noteikumus attiecībā uz tiesībām un pienākumiem atteikties sniegt pierādījumus,

e) 13. panta noteikumus attiecībā uz metodēm nododot izpildītās vēstules lūgumu izteikušajai institūcijai,

f) 14. panta noteikumus attiecībā uz maksājumiem,

g) 2. nodaļas noteikumiem.

29. pants

Ja šīs Konvencijas līgumslēdzējvalstis ir arī līgumslēdzējvalstis vienai vai abām Konvencijām par civilprocesu, kas parakstītas Hāgā 1905.gada 17.jūlijā un 1954.gada 1.martā, tad šī Konvencija aizstās 8.-16. pantus iepriekšējās Konvencijās.

30. pants

Šī Konvencija neietekmēs 1905.gada Konvencijas 23. panta piemērošanu un 1954.gada Konvencijas 24. panta piemērošanu.

31. pants

Papildus vienošanās starp līgumslēdzējvalstīm attiecībā uz 1905.gada un 1954.gada Konvencijām tiks uzskatītas par piemērojamām arī attiecībā uz šo Konvenciju, izņemot gadījumus, kad līgumslēdzējvalstis ir vienojušās citādi.

32. pants

Nepārkāpjot 29. un 31. pantu noteikumus, šī Konvencija neietekmēs citu konvenciju noteikumus par jautājumiem, ko regulē šī Konvencija, kuras Puses līgumslēdzējvalstis ir vai par kuras Pusēm līgumslēdzējvalstis kļūs.

33. pants

Valsts var parakstīšanas, ratifikācijas vai pievienošanās laikā izslēgt pilnīgi vai daļēji no piemērošanas 4. panta 2. paragrāfa un 2. nodaļas noteikumus.

Nekāda cita veida ierobežojumi netiek atļauti.

Jebkura līgumslēdzēja valsts var katrā laikā atkāpties no ierobežojumiem, ko tā ir izteikusi; ierobežojumi zaudē savu spēku 60. dienā pēc paziņojuma par atkāpšanos no tiem.

Ja valsts ir izteikusi ierobežojumus, jebkura cita valsts, ko tie iespaido, var piemērot šos pašus ierobežojumus attiecībā pret ierobežojumus izteikušo valsti.

34. pants

Valsts var katrā laikā atkāpties no paziņojuma vai pārveidot paziņojumu.

35. pants

Katrai līgumslēdzējvalstij ratifikācijas vai pievienošanās instrumenta deponēšanas laikā vai vēlākā laikā ir jāinformē Nīderlandes Ārlietu ministrija par institūciju izveidošanu saskaņā ar 2., 8. un 25. pantiem.

Kur tas ir nepieciešams, katra līgumslēdzējvalsts var informēt ministriju par:

a) institūciju izveidošanu, kuras ir jāinformē, kuru atļauja vai kuru palīdzība var tikt lūgta, pieprasot pierādījumus, ja to veic diplomātiskās amatpersonas un konsulārās amatpersonas saskaņā ar 15., 16. un 18. pantiem,

b) institūciju izveidošanu, kuru atļauja var tikt prasīta, pieprasot pierādījumus, ja to veic pilnvarotas personas saskaņā ar 17. pantu, un par institūciju izveidošanu, kuras var sniegt paredzēto palīdzību,

c) paziņojumiem saskaņā ar 4., 8., 11., 15., 16., 17., 18., 23. un 27. pantiem,

d) jebkuru atkāpšanos vai izmaiņām iepriekš minēto institūciju izveidošanā un paziņojumos,

e) atkāpšanos no jebkuriem ierobežojumiem.

36. pants

Jebkuras grūtības, kas varētu rasties sakarā ar šīs Konvencijas izpildīšanu, tiks novērstas diplomātiskā ceļā.

37. pants

Šī Konvencija tiks atvērta parakstīšanai valstīm, kas ir pārstāvētas Hāgas Starptautisko Privāto tiesību Konferences 11. sesijā.

Tā ir jāratificē un ratifikācijas instrumenti ir jādeponē Nīderlandes Ārlietu ministrijai.

38. pants

Šī Konvencija stāsies spēkā sešdesmitajā dienā pēc tam, kad trešais ratifikācijas instruments saskaņā ar 37. panta 2. paragrāfu tiks deponēts Nīderlandes Ārlietu ministrijai.

Konvencija stāsies spēkā attiecībā uz katru valsti, kas to ratificēs vēlākā laikā, 60. dienā pēc tās ratifikācijas instrumenta deponēšanas.

39. pants

Jebkura valsts, kas nav pārstāvēta Hāgas Starptautisko Privāto tiesību Konferences 11.sesijā, bet kas ir šīs konferences dalībvalsts vai ANO dalībvalsts, vai specializētas institūcijas dalībvalsts, vai Starptautiskās Tiesas Statūtu dalībvalsts, var pievienoties šai Konvencijai pēc tam, kad tā ir stājusies spēkā saskaņā ar 38. panta 1.pagrāfu.

Pievienošanās instruments ir deponējams Nīderlandes Ārlietu ministrijai.

Konvencija stāsies spēkā attiecībā uz valsti, kas tai pievienojas vēlākā laikā, sešdesmitajā dienā pēc pievienošanās instrumenta deponēšanas.

Pievienošanās iespaidos attiecības tikai starp tām valstīm, kas ir pievienojušās Konvencijai, un tām līgumslēdzējvalstīm, kas ir paziņojušas, ka pieņem šo pievienošanu.

Šāds paziņojums ir jādeponē Nīderlandes Ārlietu ministrijai, un ministrija nosūta pa diplomātiskiem kanāliem apliecinātu kopiju katrai līgumslēdzējai valstij.

40. pants

Jebkura valsts var parakstīšanas, ratifikācijas vai pievienošanās laikā paziņot, ka šī Konvencija tiks piemērota visās teritorijās, par kurām valsts ir atbildīga starptautiskajās attiecībās, vai attiecībā uz vienu vai vairākām no tām. Šāds paziņojums stāsies spēkā datumā, kad Konvencija stāsies spēkā attiecīgajā valstī.

Jebkurā vēlākā laikā par šīs Konvencijas piemērošanas paplašināšanu ir jāpaziņo Nīderlandes Ārlietu ministrijai.

Konvencija stāsies spēkā attiecībā uz paziņojumā minētajām teritorijām 60.dienā pēc iepriekšējā paragrāfā paredzētā paziņojuma.

41. pants

Šī Konvencija būs spēkā 5 gadus no datuma, kad tā ir stājusies spēkā saskaņā ar 38. panta 1.pagrāfu pat attiecībā uz valstīm, kas to ir ratificējušas vai pievienojušas vēlākā laikā.

Neesot denonsācijai, Konvencija ir jāatjauno ik pēc 5 gadiem.

Par jebkuru denonsāciju ir jāpaziņo Nīderlandes ĀM vismaz 6 mēnešus pirms 5 gadu perioda beigām.

Denonsācija var tikt ierobežota attiecībā uz noteiktām teritorijām, kurās šī Konvencija ir spēkā.

Denonsācija attieksies tikai uz valsti, kas par to ir paziņojusi.

Konvencija paliks spēkā attiecībā uz citām līgumslēdzējām valstīm.

42. pants

Nīderlandes ĀM paziņos valstīm, kas ir norādītas 37. pantā un valstīm, kas ir pievienojušās saskaņā ar 39. pantu par:

- a) parakstīšanu un ratifikāciju, kas norādīta 37. pantā,
- b) datumu, kad šī Konvencija stājas spēkā saskaņā ar 38. panta 1.pagrāfu,
- c) pievienošanu saskaņā ar 39. pantu un datumu, kad tā stājas spēkā,
- d) piemērošanas paplašināšanu, kas norādīta 40. pantā un datumu, kad tā stājas spēkā,
- e) izveidošanu, ierobežojumiem un paziņojumiem, kas norādīti 33. un 35. pantos,
- f) denonsāciju, kas norādīta 41. panta 3.pagrāfā.

To apliecinot, būdami pienācīgi pilnvaroti, ir parakstījuši šo Konvenciju.

Parakstīta Hāgā 1970.gada 18.martā angļu un franču valodās, abi teksti ir vienlīdz autentiski, vienā kopijā, kas tiks deponēta Nīderlandes valdības arhīvos un no kuras apliecināta kopija tiks izsūtīta pa diplomātiskiem kanāliem katrai valstij, kas ir pārstāvētas Hāgas Starptautisko Privāto tiesību Konferences 11.sesijā.